

[Collet]

så det er helt uforståeligt, hvilken logik der ligger bag bemærkningerne til lovforslaget.

Afslutningsvis vil vi sige, at forslaget overhovedet ikke vil øge pengeinstitutternes totale skattebetaling, kun periodiseringen. Vi finder det uhensigtsmæssigt at ødelægge kontinuiteten i indkomstopgørelsen ved at ændre på indkomstopgørelsesprincipperne. Det ligner lidt lovgivning for lovgivningens egen skyld, og vi vil derfor ikke støtte SFs lovforslag.

Fogh Rasmussen (V):

I fortsættelse af de betragtninger, som hr. Collet var inde på, kan jeg sige, at det i hvert fald næppe kan være logik, der har været baggrunden for det forslag, som SF her har fremsat. Logikken må netop tilsige, at der i det lange løb overhovedet ingen forskel er på, hvilken skat der bliver betalt af pengeinstitutterne, om de anvender lagerprincip eller de anvender realisationsprincip. Derfor kan man jo stille sig selv det spørgsmål, om SF med sit forslag alene har ladet sig forblænde af en periode, hvor der har været konstateret en række kursstigninger på værdipapirer.

Man kan stille sig selv det spørgsmål, om SF ville have fremsat det samme forslag, såfremt man havde oplevet en periode med betydelige kursfald på værdipapirer. Logikken vil tilsige, at det burde SF i så fald have gjort, men den politiske logik tilsiger, at det ville SF næppe have gjort. Derfor synes jeg nok, man må drage den konklusion, at SFs forslag er udsprunget af et ønske om at markere en principiel stillingtagen til, at pengeinstitutterne bør beskattes her og nu af nogle forventede kursgevinster, snarere end af et ønske om at bringe system og logik ind i beskættningen, for det korte af det lange er, som jeg startede med at sige, at beskættningen i det lange løb vil blive ens, om man bruger det ene eller det andet princip.

Derfor ser vi ingen som helst grund til at lave om på de regler, som har været gældende hidtil, og vi må derfor afvise SFs forslag.

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):

Det, der kalder mig herop, er, at nu har både skatteministeren og hr. Collet og hr. Fogh Rasmussen argumenteret mod dette forslag ved at sige, at man får jo de samme

penge i kassen på et eller andet tidspunkt, så hvorfor lave det her.

Det spørgsmål kunne man jo stille til en lang, lang række foranstaltninger, som denne regering har lavet, hvor man har fremkaldt engangslikviditetsgevinster med det formål at nedbringe statsunderskuddet her og nu. Jeg vil godt spørge, om det er forkert opfattet, at bogholdersynspunkterne, spørgsmålet om, hvor stort det noterede statsunderskud i 1984 og i 1985 bliver, ikke har været helt afgørende for den regering, der sidder nu. Efter den filosofi, som regeringen selv har tilrettelagt – som jeg på mangfoldige punkter ikke er enig i, men efter den strategi, man selv har tilrettelagt, hvor man har lagt så stor vægt på at få underskuddet ned her og nu – er det et forslag, der på udmærket måde kunne erstatte en række af de nedskæringsforslag, som regeringen nu har allieret sig med de radikale om, forbrugsafgiftsforslag osv., som man har allieret sig med de radikale om at pålægge folketingsat at færdigekspedere inden sommerferien. På regeringens egne præmisser, med regeringens egen argumentation, er det så ikke rigtigt?

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg må nu sige, at jeg er godt tilfreds med, at regeringen bestræber sig på at bringe underskuddet ned. Om ikke andre så vil de, der skal betale renterne, nok være glade for, at underskuddet går ned.

Under en af de mange forhandlinger, som vi har haft i de senere år, sagde finansminister Christophersen en lille smule resigneret, at det måske var en god idé at oprette en særlig konto på finansloven, og den skulle hedde »indkomster pålagt regeringen af oppositionen«. Man kan vel nok i anledning af dette forslag sige, at her har vi et nyt eksempel. Knap 1 mia kr. foreslår oppositionen at regeringen skal have ekstra til at klare dagen og vejen. Regeringen afviser det. For nylig afviste regeringen ½ mia kr., og det var ikke en engangsforestilling, men det var ½ mia kr., der ustandselig blev forøget. Det var dengang, man afviste socialdemokratiets og de radikales forslag om indeksering af giftskatterne. Så man kan såmænd nok efterhånden komme lidt i tvivl om, hvorvidt regeringen egentlig forstår, hvad der tjener dens eget bedste.